

Ændring at spore til det bedre, idet adskillige Lande stadig skærper deres Afspærring fra Omverdenen.

Under disse Forhold vil det først og fremmest af Hensyn til vore Eksportinteresser være ganske uforsvarligt, om Danmark, ene af alle Lande, gav Frihed for Importen. Den sikre Følge heraf vilde være Ødelæggelse af vore udenlandske Markeder, fuldstændigt Sammenbrud af de produktive Erhverv, en forfærdende Arbejdsløshed, et Folk uden Købeevne og derefter et Fald i Skatteevnen, som vilde føre baade Stat og Kommune til en Katastrofe.

Flertallet maa derfor anbefale en Fortsættelse af den Valuta- og Restriktionsordning, der hidtil har baaret Landet over den svære Krisetid og endog har muliggjort betydelig økonomisk Fremgang for saavel Landbruget som de øvrige produktive Erhverv paa samme Tid, som den største Del af Handelen har arbejdet under taalelige Kaar.

Flertallet kan derfor tiltræde Lovforslaget med nedennævnte af Handelsministeren stillede Ændringsforslag.

Vedrørende nogle af Lovforslagets Bestemmelser skal man bemærke:

Bestemmelserne i Lovforslagets § 3, sidste Stykke, tænkes administreret saaledes, at Adgang til som hidtidig Importør at faa udstedt Importbevillinger — medmindre Aftale med vedkommende Branche om en efter dennes Forhold mere hensigtsmæssig Fremgangsmaade træffes — tilkommer saadanne Firmaer og Personer, der i 1934 i Henhold til dertil regelmæssigt udfærdigede Bevillinger eller som Importører af Fri-listevarer har haft direkte til sig fra Udlandet faktureret Import, eller som i 1935 er blevet anerkendt som Ny-Importør. Hermed sidestilles naturligvis Ny-Importører, som er blevet anerkendt paa et saa sent Tidspunkt i 1934, at de ikke har kunnet naa i dette Aar at faa nogen direkte til sig fra Udlandet faktureret Import. Ved Beregningen af Bevillingernes Størrelse vil Hensyn være at tage til vedkommende Forretnings Udvidelse eller Formindskelse i Tiden fra 1931 til 1934, medens den forskellige Bevillingsprocent,

hvormed de enkelte Importørers hidtidige Importtal er blevet udnyttet i 1934, og andre Forskydninger af tilfældig Karakter i den hidtidige Import derimod ikke skal paavirke de fremtidige Importtal. For „levende“ Firmaers Vedkommende vil der blive udvist megen Varsomhed med Hensyn til Nedsættelse af de paa Grundlag af Importen i 1931 tidligere fastsatte Importtal, der har været lagt til Grund for Bevillingstildelingen i de forløbne Aar, og som vedkommende Firmaer derfor har baseret deres Virksomhed paa. Ganske faste Beregningsregler kan af Hensyn til Erhvervslivets skiftende Forhold ikke opstilles i Loven. Skønnet over, hvilke Bevillingstildelinger inden for de til Raadighed staaende Beløb der kan finde Sted til de enkelte Importørgrupper og disses Medlemmer, maa udøves af Valuta-Kontoret paa Grundlag af det Overblik over Forholdene, som Kontoret har Adgang til at faa. Det maa ligeledes i Overensstemmelse med hidtidig Praksis bero paa en Undersøgelse af de enkelte Tilfælde, om en Importørs Restbeholdning af ubenyttede Bevillinger maa siges at være saa stor, at den paagældende ikke har rimeligt Krav paa at kunne lægge Beslag paa nye Bevillinger, før han har benyttet en passende Del af de gamle Bevillinger. Hvis Valuta-Kontorets Afgørelse ønskes efterprøvet, kan dette ske ved Paa-anke til Valuta-Ankenævnet, hvis Indstillinger forelægges Rigsdagens Valutaudvalg, før Handelsministeriet træffer endelig Afgørelse, saaledes at enhver har Adgang til at faa efterprøvet, om de af Valuta-Kontoret for hans Vedkommende truffne Afgørelser er i Overensstemmelse med Valutalovens Hensigt og Forudsætninger. Den forestaaende Bevillingstildeling for 1ste Periode af 1936 maa naturligvis, da Uddelingen skal finde Sted saa tæt ved Nytaar som muligt, i Hovedsagen ske paa Grundlag af den nu-gældende Lovs Regler.

Den raadgivende Virksomhed, som Brancheforeningerne i Henhold til § 7, 1ste Stykke, tænkes at skulle udøve, bør søges tilrettelagt under saa hensigtsmæssige Former som muligt, idet det herved maa tilstræbes, at Valuta-Kontorets Samarbejde